

José Prados Prada, un aprenent del Taller Ravenna

Treballadors del Taller Ravenna, carrer de Baix, 25. Al fons, Fernando Plaja, i al centre, José Prados, 1954.

Procedència: José Prados

lars barris com el de la Maurina, format a partir de 1946; el d'Ègara, el 1952; els de Sant Llorenç de Munt, Montserrat, Ca n'Anglada, Can Boada —on es va instal·lar la família de José— i les Arenes, que es van començar a urbanitzar a partir del 1955, barri aquest darrer on va anar a viure quan es va casar, el 1964, i on encara resideix.

El 1954, amb catorze anys, José va entrar a treballar com a aprenent al Taller Ravenna de Santiago Padrós, que estava domiciliat al carrer de Baix, 25, i on es manufacturaven mosaics artístics. Allà va treballar durant dos anys com a ajudant de Cristòbal Picón Rodríguez, Ramon Fonollosa i Ginesta, i Fernando Plaja Millanes, els principals mosaïcistes d'aquell taller¹.

¹ Vegeu: Fernández Álvarez, Ana. *Tessel·la a Tessel·la. Els mosaïcistes del taller de Sant-Yago Padrós*. Fundació Torre del Palau. Col·lecció Àmfora, 8. Terrassa, novembre de 2010.

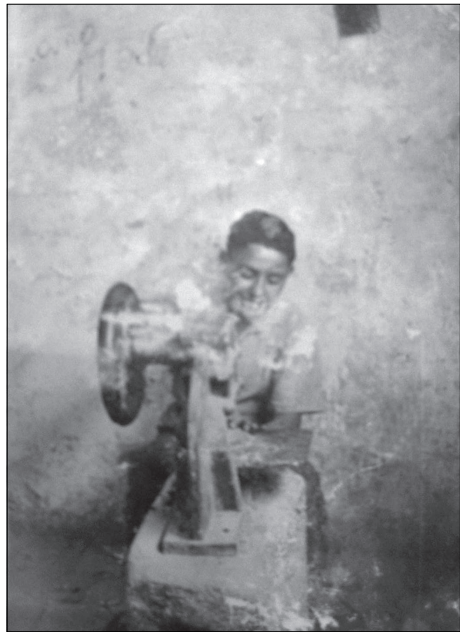
José Prados Prada, natural d'El Rubio, Sevilla, va néixer el 26 de setembre de 1940 i va arribar a Terrassa el 1949, tot coincidint amb una de les importants onades d'immigració a la ciutat i causa de l'augment del fenomen de l'autoconstrucció de cases als popu-

Al començament, la seva feina consistia a anar a recollir tot el material de rebuig que generaven els principals marbristes de la ciutat: Josep Solé i Espelt, domiciliat al carrer de Topete, 65, i antic encarregat del taller de Miguel Ros Orta; Joan Llordés i Paradell, al carrer de Suris, 18; José Cabeza Valero, al carrer de Lleó XIII, 50, taller on abans figurava com a titular Lluís Serra i Pasteller, mort el 1950 i que havia estat un dels marbristes més veterans de la ciutat; Joaquim Casas i Carrasquer, al carrer del Vall, 34, que havia succeït el seu pare, Joaquim Casas i Odri, qui, des de principis de la dècada de 1940, s'havia establert com a marbrista al cementiri de Terrassa, on també exercia el càrrec de vigilant; Trifón Bruix i Busquet, al carrer de Cervantes, 49; Enric Ramírez i Giner, al de l'Església, 15, i Miguel Ros Orta, al de la Font Vella, 77. Aquests dos darrers estaven instal·lats a

José Prados treballant amb la buixarda a la planta baixa del Taller Ravenna, 1956.

Procedència: José Prados

José Prados tallant les peces de marbre amb la cisalla, 1955.

Procedència: José Prados

Terrassa com a propietaris dels seus negocis des de 1932. També hi eren els tallers que treballaven amb pedra artificial: el de Faustí Gall i Perarnau, al passatge de Ramon Llull i al carrer del Ferrocarril, 14; el de Juan Campos Alarcón, al mateix carrer que l'anterior; el de Pere Forns i Brosa, al carrer de Nicolau Talló, 155; el de Joan Prats i Esmerats, al carrer del Racó, 12; el de Josep Ambrós i Pont, al carrer de Colom, 74; el de Josep Estrada i Bel, al carrer de Sant Valentí, 46; el de Josep Perich i Mata, al del Vall; el d'Antonio Martínez Hernández, al de Salmeron, 250; el de Marià Fitó i Corbera, al carrer de Miquel Servet, 49, i el de Carlos Zafra Luque, al Passatge A, 7.

La feina de José Prados continuava al taller del carrer de Baix tallant amb una cisalla tot el marbre recollit en peces més petites. Seguidament, aquestes peces passaven a mans dels mestres mosaïcistes, els quals s'ocupaven de tallar-les amb la buixarda —martell petit de picapedrer amb dents prismàtiques als dos costats—, obtenint així les tesselles que, posteriorment, havien de formar els fragments de cada obra. En aquest cas, i atès el material emprat, es denominava *mosaic romà*.

José Prados al taller del carrer de Baix, junt amb un disseny de Santiago Padrós, 1955.

Procedència: José Prados

El taller del carrer de Baix estava constituït per una planta baixa on treballaven els mestres musius, un primer pis on hi havia instal·lada la màquina de tallar i, un segon, que era el magatzem, on es guardaven, tal com recorda José Prados, sacs amb tesselles de vítric venecià, restes que van sobrar després de finalitzar els treballs del cambril de la Maredeu al Monestir de Montserrat.

En el Taller Ravenna es feien jornades d'aproximadament nou hores. Pel que ell comenta, entraven a treballar a les vuit del matí i plegaven a la una del migdia, tornaven a les tres i acabaven la jornada vers dos quarts de sis o les sis de la tarda. José Prados també recorda haver compartit les seves jornades laborals amb altres ajudants, entre ells, José Àngel Moreno, Antonio Espinosa Parra i José Baltanàs.

De qui no ens pot dir gran cosa és de Santiago Padrós, ja que, quan ell va estar treballant al carrer de Baix, el seu patró apareixia en comptades ocasions pel taller, ocupat com estava amb el seguiment dels mosaics que s'estaven acabant d'instal·lar al Valle de los Caídos o en altres edificis de Madrid, com és el cas del que es va col·locar al vestíbul de l'edifici del carrer del General Pardiñas titulat *El fill pròdig* o el d'altres de caràcter més privat.

José Prados al seu domicili terrassenc, explicant com treballava i tallava les peces de marbre al Taller Ravenna, 31 de gener del 2012

Ana Fernández Álvarez
anacampanadas@gmail.com